

[mehrizjoo.blog.ir/1395/05/06/Shrine of Syed Ghiyasuddin](http://mehrizjoo.blog.ir/1395/05/06/Shrine%20of%20Syed%20Ghiyasuddin)

آستان امامزاده سیدغیاث الدین (علیه السلام) در کنار مسجد جامع مهریز پادین واقع شده است. مشهورترین و با شکوه ترین زیارتگاه شهر مهریز، بقعه امامزاده سیدغیاث الدین است که دارای گنبدی بلند و بزرگی است.

این بنا که سالها به صورت خرابه‌ای بود، در سال ۱۳۴۲ مرمت و بازسازی گردید بر دیوار اصلی آثار گچبری و نوشته‌های یادگاری دیده می‌شود که از جمله این نوشته‌ها عبارت «تاریخ وفات عالی جناب سیادت و نجابت پناه کمال میرحسن بن عالی جناب سیادت و مرحمت آیات امیرسید علی مهریجردی فی یوم الاحد بیست و چهارم شهر شوال العظم سنه ۱۰۸۲ کتب العبد عباس بن محمد امین» و دیگری به تاریخ ۱۰۳۰ و ۹۶۹ هـ ق است. در وسط این بقعه صورت قبری به بلندی و عرض ۲۵/۱ و طول ۵۰/۲ متر قرار دارد که اطرافش کاشیکاری شده و قبل از مرمت یادشده، بیشتر از یک متر آن زیر خاک بوده است.

این بقعه به «کشته خانه» نیز مشهور است. گویند به هنگام هجوم مغول‌ها یا افغان‌ها گروهی از مردم به اینجا پناه آورده بودند که پس از تصرف این مکان و حمله به آنها قتل عام و در یک گور دسته جمعی به خاک سپرده شدند و بر این اساس به کشته خانه معروف شده است. پس از سال‌ها با نبش گور میان کشته شدگان جسد سالمی که پارچه سبز روی آن بود پیدا کردند و زیارتگاهی برای آن بنا نمودند. بر اساس نوشته‌های مؤسسه دائرة المعارف بقاع متبرکه، شخصیت مدفون در این بقعه با ۲۱ واسطه به امام زین العابدین (علیه السلام) نسب می‌رساند. او سیدی جلیل القدر عظیم المنزله، عالم، فاضل و از نقبای بزرگ و سرپرست سادات یزد به شمار می‌آمد. تمام اجداد او از سادات شریف و ذی نفوذ کوفه، بغداد، حایر حسینی، بلخ، سبزوار و یزد بودند که برخی از آنان در سبزوار سکنی داشته و از آنجا به یزد منتقل شدند.

امامزاده سیدغیاث الدین، هم عصر علامه ی نسابه سیدکیاگیلانی از اعلام قرن دهم هجری است. این خاندان از سرشناسان سادات حسینی بوده اند که به بنی مختار و اعرجی و عبیدل شهرت داشته و به مجد و شرف، سیادت و نقابت، جلالت و بزرگواری، کرامت و عبادت متصف بوده اند.

منبع متون:

پایگاه جامع امامزادگان و بقاع متبرکه ایران اسلامی